

STANISŁAW K. OLCZAK

BENEDYKTYNI W POZNAŃSKICH KSIĘGACH ŚWIĘCEŃ
Z PRZEŁOMU XVI I XVII WIEKU

Zakon benedyktynów w Polsce nie doczekał się jeszcze swego całościowego opracowania, jakkolwiek podejmowane były liczne prace na temat jego dziejów¹. Niniejsze studium jest kolejnym tego przykładem. Pragniemy w nim wskazać na rodzaj źródła do historii benedyktynów, mało dotąd wykorzystywany dla badań nad klerem, tak diecezjalnym jak i zakonnym. Są to księgi święceń. Poddając analizie różne typy informacji zawartych we wspomnianych przekazach, szczególną uwagę zwrócimy na problem rekrutacji. Zdajemy sobie sprawę z istnienia do tego zagadnienia innych cennych materiałów źródłowych, jak między innymi ksiąg nowicjuszy i profesji². Księgi święceń stanowią tu istotne ich uzupełnienie. Dla diecezji poznańskiej z okresu Polski przedrozbiorowej zachowało się 13 ksiąg. Wykorzystamy trzy pierwsze, tworzące razem pewną całość dla lat 1588-1619. Dwie z nich zawierają zapisy osób otrzymujących święcenia z rąk biskupów sufraganów poznańskich: Jakuba Brzeźnickiego (1588-1603) i Andrzeja Rychlickiego (1607-1616)³. Trzecia księga zawiera spisy osób, którym w latach 1598-1619 święceń udzielili biskupi ordynariusze: Jan Tarnowski (1598-1600), Wawrzyniec Goślicki (1601-1607) i Andrzej Opaliński (1607-1623, jakkolwiek zapisy święceń udzielonych przez tegoż biskupa urywają się na roku 1618) oraz biskup sufragan Kacper Hap (1618-1619)⁴. Dla niektórych więc lat (1598-1603 i 1607-1616 z pewnymi

¹ Pełniejszy zestaw opracowań na temat benedyktynów zawiera hasło J. Kowalczyk i P. Szczańickiego. *Benedyktyni*. W: *Encyklopedia katolicka*. T. 2. Lublin 1976 kol. 233-242.

² H. Gapski, *Rekrutacja zakonna w Polsce w końcu XVI i 1. poł. XVII wieku (na przykładzie krakowskiego ośrodka zakonnego) — klasztory męskie*. Lublin 1987. Autor uwzględnił tu benedyktynów z Tyńca.

³ Archiwum Archidiecezjalne w Poznaniu (dalej cyt.: AAP) sygn. ASO 1: *Ordines sacri minores et maiores per Reverendissimum Dominum Jacobum Brzeźnicki, Dei gratia Episcopum Enensem, Suffraganeum Posnaniensem, statutis a iure temporibus collati incipiendo ab anno consecrationis suae in anno Domini MDLXXXIX*^o. AAP sygn. ASO 3: *Liber seu cathalogus per Reverendissimum in Christo Patrem Dominum Andream Rychliczki, Dei gratia Episcopum Enensem, Suffraganeum et Archidiaconum Posnaniensem [...]. Anno Domini 1607*.

⁴ AAP sygn. ASO 2 (ponieważ księga obejmuje zapisy święceń dokonanych przez kilku biskupów, nie ma w niej tytułu odpowiadającego treści całości) k. 1: *Regestum ad omnes sacros minores et maiores ecclesiasticos ordines receptorum pro quartuali cinerum Anni 1598 sub presidente Illustrissimi et Reverendissimi in Christo Patris et Domini D. Joannis Tarnowski [...]; k. 28: Ordinationes ab Illustris-*

przerwami) posiadamy podwójne księgi. Widoczne są także i pewne luki. Dla roku 1617 nie ma żadnego zapisu, który by świadczył o święceniach udzielanych przez biskupów poznańskich, zarówno przez ordynariuszy jak i przez sufraganów. W związku z powyższym rodzi się następujące pytanie: na ile trzy najstarsze zachowane księgi są kompletne i czy luki dla niektórych lat oznaczają jedynie brak zapisów, czy też są rezultatem faktu, iż biskupi poznańscy w tych latach nie udzielali święceń? Pytania te odnoszą się także do zapisów benedyktynów. Odpowiedzi na nie udzieliłyby zapewne księgi święceń innych diecezji: gnieźnieńskiej, a zwłaszcza krakowskiej, w których granicach omawiany zakon posiadał swoje opactwa⁵. Przypuszczenia nasze o tyle znajdują uzasadnienie, iż w poznańskich księgach święceń znajdują się zapisy święceń udzielonych osobom zakonnym, należącym do opactw położonych poza granicami diecezji poznańskiej. Do problemu tego wrócimy jeszcze na innym miejscu. Najpierw jednak przyjrzymy się liczbie zapisanych święceń, których biskupi poznańscy udzielili benedyktynom, na tle ogólnej liczby święceń zapisanych w trzech poznańskich księgach.

Tab. 1. Liczba święceń udzielonych benedyktynom na tle ogólnej liczby święceń zapisanych w poznańskich księgach z lat 1588—1619

Kler	Liczba zapisów	%	
diecezjalny i zakonny razem	8443	100	
sam zakonny	2766	32,7	100
w tym benedyktyni	166	2,0	6,0

Zapisy święceń udzielonych zakonnikom stanowią trzecią część wszystkich zapisów, jakie zawierają trzy omawiane księgi święceń. W grupie zakonnej benedyktyni plasują się dopiero na siódmym miejscu na 12 reprezentowanych w księgach zakonów⁶. Zauważyć należy także, że w siedmiu przypadkach, jeśli idzie o benedyktynów, księgi zawierają podwójne zapisy udzielonych święceń jednym i tym samym osobom. A jak przedstawia się sytuacja zapisów czterech rodzajów święceń (niższych i trzech wyższych: subdiakonatu, diakonatu i prezbiteratu) udzielonych benedyktynom w poszczególnych latach, najlepiej zobrazuje zestawienie (tab. 2).

Biskupi poznańscy najwięcej święceń udzielili benedyktynom w 1607 roku. Liczba 18 stanowi 11,5% ogólnej liczby 166. Dużo stosunkowo święceń było także w latach 1595, 1608 czy nawet 1612. Ale bywały lata, pomijając rok 1617, pod którymi księgi święceń nie zanotowały ani jednego święcenia udzielonego omawianej grupie zakonników. Co było przyczyną tego faktu — trudno dociec. Zapewne odpowiedzi na to pytanie należy szukać w księgach święceń innych diecezji, o czym już była wzmianka.

simo ac Reverendissimo in Christo Patre ac Domino Laurentio Goślicki, Dei gratia Episcopo Posnaniense [...] ab anno Domini 1600 [...]; k. 65v: Ordinatio ad sacros ordines per Illustrissimum ac Reverendissimum in Christo Patrem et Dominum D. Andream de Bnin Opaliński [...], anno Domini 1608 [...]; k. 123v: Anno quo supra [1619] omnes sacri maiores et minores ordines in ecclesia [...] per eundem Reverendissimum Dominum Suffraganeum Posnaniensem collati [...].

⁵ Zob. przyp. 1 oraz *Zakony męskie w Polsce w 1772 roku*. Red. L. Bieńkowski, J. Kłoczowski, Z. Sułowski. Lublin 1972, tab.: Benedyktyni.

⁶ Zob. tab. 3.

Tab. 2. Święcenia udzielone benedyktynom w poszczególnych latach, które obejmują poznańskie księgi święceń

Lata	Święcenia				Razem
	niższe	subdiakoniat	diakoniat	prezbiterat	
1588	—	—	—	—	—
1589	—	—	—	—	—
1590	2	—	—	—	2
1591	—	—	1	1	2
1592	1	2	—	—	3
1593	2	—	—	—	2
1594	—	—	—	2	2
1595	5	4	2	3	14
1596	3	3	3	1	10
1597	—	3	3	3	9
1598	—	1	1	—	2
1599	7	—	1	1	9
1600	1	5	1	2	9
1601	—	2	5	1	8
1602	2	1	2	5	10
1603	1	1	1	3	6
1604	1	1	—	—	2
1605	—	1	1	—	2
1606	1	—	—	1	2
1607	2	6	8	2	18
1608	3	1	3	5	12
1609	1	2	2	5	9
1610	3	1	2	1	7
1611	—	1	1	1	3
1612	2	5	2	2	11
1613	1	—	3	1	5
1614	—	1	1	2	4
1615	—	—	—	—	—
1616	—	2	—	—	2
1617	brak wszelkich zapisów w księgach				—
1618	1	—	—	—	1
1619	—	—	—	—	—
Razem	39	43	43	41	166
w tym podwójne zapisy	—	2	4	1	7

Przejdźmy z kolei do omówienia informacji dotyczących poszczególnych osób, zawartych w każdym zapisie. Księgi święceń podają zawsze pod konkretną datą, często z określeniem miejsca, gdzie się dana liturgia odbywała, przy jednoczesnym podziale na cztery rodzaje święceń następujące dane: imię osoby wyświęconej (w przypadku zakonników jest to imię zakonne, poprzedzone skrótem „Fr.” — frater), następnie imię ojca, miejsce pochodzenia lub nazwisko, nierzadko i jedno, i drugie razem, najczęściej z podaniem diecezji, z której się dana osoba wywodziła. Jeśli idzie o zapisy zakonników, zawsze wymieniona jest przynależność zakonna oraz konwent lub też opactwo, z którego przybywała dana osoba po otrzymaniu święceń. Przy jednym benedyktynie skryba zapisał także miejsce składania przez niego profesji. Także przy każdym zapisie święceń udzielonych zakonnikom, a także klerowi diecezjalnemu wywodzącemu się spoza diecezji poznańskiej, jest mowa o zezwoleniu przełożonego na udzielenie święceń, tak wyższych jak i niższych. Ponadto w przypadku bene-

dyktynow, tak jak i cystersów, podane są w 9 zapisach nazwiska opatów, którzy udzielili tegoż zezwolenia⁷.

Biskupi poznańscy udzielali święceń, zarówno niższych jak i wyższych, kilka lub nawet kilkanaście razy w ciągu jednego roku, w tym i benedyktynom. Najczęściej miało to miejsce w soboty wielkiego postu i w soboty suchych dni kwartalnych. Miejscem sprawowania tej liturgii był z zasady kościół katedralny w Poznaniu, nierzadko także kolegiata Św. Jana Chrzciciela w Warszawie czy też inny kościół, zlokalizowany w wielkopolskiej części diecezji poznańskiej⁸.

Najważniejszy problem nie dotyczy jednak liczby święceń, lecz liczby osób, które te święcenia otrzymywały. Z zestawienia (tab. 2) wynika, że mamy do czynienia z 40 prezbiterami. W sumie w trzech omawianych księgach święceń doliczyć się można 61 benedyktynow. Ciśnie się na tym miejscu pytanie: skąd się wzięła tak duża liczba omawianych osób, skoro istnieje tylko 166 zapisów (w tym 7 podwójnych), i to czterech udzielonych święceń? Otóż z czterema święceniami zapisanych jest tylko 21 osób. Natomiast 18 osób występuje tylko jeden raz (w tym 6 ze święceniami niższymi), pozostałe dwa lub trzy razy. Stąd płynnie dodatkowa przesłanka, że księgi święceń z jednej diecezji nie oddają pełnego obrazu sytuacji.

A oto jak przedstawia się liczba wyświęconych benedyktynow na tle wszystkich reprezentowanych w księgach święceń zakonów i kleru diecezjalnego.

Tab. 3. Miejsce benedyktynow w grupie zakonników występujących w poznańskich księgach święceń z lat 1588-1619

Kler	Ogółem wyświęconych		W tym prezbiterzy		
	w liczbach	w %	w liczbach	w %	
diecezjalny i zakonny razem	4069	100	1923	100	
sam zakonny	1497	33,8	623	32,4	100
w tym:					
1. bernardyni	478	11,7	158	8,2	25,4
2. dominikanie	274	6,7	110	5,7	17,4
3. cystersi	198	4,9	105	5,5	16,8
4. karmelici	167	4,1	61	3,2	9,8
5. jezuiti	138	3,4	76	3,9	12,2
6. franciszkanie					
konwentualni	114	2,8	41	2,1	6,6
7. benedyktyni	61	1,5	40	2,1	6,4
8. augustianie-eremici	46	1,2	23	1,2	3,7

Jak widzimy w tabeli, liczba zakonników stanowi nieco ponad 1/3 liczby wszystkich osób, które zostały zanotowane w trzech najstarszych poznańskich księgach święceń. Benedyktyni pod względem liczebności zaj-

⁷ Dla przykładu jeden z bardziej pełnych zapisów: ASO 1 k. 63: „Fr. Petrus Andreae Criviniensis dioecesis Posnaniensis ardinis sancti Benedicti Cluniacensis de licentia Reverendi Domini Stanislai Kiszewski divina providentia abbatibus Lubinensis”.

⁸ Fragment zestawienia dat i miejsc udzielania święceń umieszczono w artykule S.K. Olczaka *Jezuici otrzymujący święcenia z rąk biskupów poznańskich na przełomie XVI/XVII w.* RH 31: 1983 s. 85-103.

mują w grupie zakonnej dopiero 7 miejsce. Za nimi znajdują się jedynie augustianie-eremici, nie licząc trzech pozostałych zakonów (paulinów, bozogrobców i norbertanów, nie zamieszczonych w tabeli), którzy nie posiadali swych domów na terenie diecezji poznańskiej. Zapewne też w poznańskich księgach święceń znaleźli się tylko przypadkowo (w sumie 12 osób). Liczba benedyktynów jest prawie dwukrotnie niższa aniżeli znajdujących się przed nimi franciszkanów konwentualnych i prawie sześciokrotnie niższa, aniżeli liczył najliczniej reprezentowany zakon bernardyńców. Natomiast nieco inaczej układał się stosunek pomiędzy liczbami prezbiterów. Liczba prezbiterów benedyktyńskich dorównywała niemal liczbie prezbiterów franciszkańskich, a od bernardyńskich była niższa tylko czterokrotnie.

Jednym z ważniejszych problemów, do którego księgi święceń przede wszystkim dostarczają informacji, należy pochodzenie terytorialne i społeczne kleru.

Tab. 4. Informacje na temat pochodzenia benedyktynów zawarte w poznańskich księgach święceń z lat 1588-1619

Ogółem benedyktynów		Źródło podaje				Brak danych
		miejsowość	miejsowość i nazwisko	nazwisko i diecezję	samo nazwisko	
w liczbach	61	43	8	5	4	1
w %	100	70,5	13,1	8,2	6,6	1,6

W oparciu o informacje zawarte w poznańskich księgach święceń daje się ustalić miejsce pochodzenia dla 51 benedyktynów (83,6%) oraz dla 56 diecezji. Niełatwo natomiast jest odczytać miejscowości z przekazanych przez źródło samych nazwisk. Można by wprowadzić zakładać, że Gorazdowski mógł pochodzić z Gorazdowa, wsi leżącej w diecezji poznańskiej, czy też Wilkowski z Wilkowa, podobnie jak Kowieski pochodził z Kowieszy czy Roźnowski z Roźnowa, o czym informuje samo źródło⁹. Ale to samo źródło podaje także, że Piotrkowski pochodził z miasta Ujście (a nie na przykład z Piotrkowa) czy Gorajewski z Zalesia¹⁰. Nie sposób więc, nie mając dodatkowych przesłanek, wyciągać wniosku, że nazwisko danej osoby musiało akurat pochodzić od miejscowości, w której się urodziła.

Kolejne zestawienie tabelaryczne ukazuje pochodzenie terytorialne 61 benedyktynów, z wyszczególnieniem diecezji i typu miejscowości miasto — wieś.

Zdecydowana większość benedyktynów zapisanych w poznańskich księgach święceń wywodziła się z miast zlokalizowanych w diecezji poznańskiej, co jest rzeczą zrozumiałą ze względu na miejsce powstania źródła. Biorąc liczbę benedyktynów, dla których zostało stwierdzone miejsce pochodzenia, dostrzegamy wysoki odsetek osób pochodzących z miast. Wynosi on 76,5%. Gdybyśmy nawet 10 osób, dla których brak informacji o miejscu pochodzenia, zaliczyli do grupy wywodzących się ze wsi, to i tak zasadniczo nie zmieni wyniku (64%). Dla porównania sytuacji, jaka za-

⁹ ASO 1 k. 15v (Wilkowski), 14 (Roźnowski), 22v 241v (Kowieski), 157v, 227v (Goślinowski); ASO 3 k. 75v (Gorazdowski).

¹⁰ ASO 2 k. 33v (Piotrowski); ASO 3 k. 49 (Gorajewski).

Tab. 5. Pochodzenie benedyktynów z miast i wsi w poszczególnych diecezjach

Diecezja	Pochodzenie		Brak danych	Razem		
	miasto	wieś		liczby	%	
poznańska	28	10	2	40	65,6	
gnieźnieńska	8	1	1	10	16,4	
krakowska	1	1	—	2	3,3	
piocka	1	—	1	2	3,3	
chełmińska	1	—	—	1	1,6	
włocławska	—	—	1	1	1,6	
?	—	—	5	5	8,2	
Razem	liczby	39	12	10	61	100,0
	%	63,9	19,7	16,4	100,0	

chodziła pomiędzy pochodzeniem benedyktynów ze wsi i miast a pochodzeniem ogółu kleru zapisanego w poznańskich księgach święceń (w tym dwunastu grup zakonnych wziętych razem), niech posłuży niżej umieszczone zestawienie.

Tab. 6. Pochodzenie benedyktynów z miast i wsi na tle pochodzenia ogółu kleru występującego w poznańskich księgach święceń

Kler	Ogół wyświęconych			W tym prezbiterzy		
	miasto	wieś	razem	miasto	wieś	razem
diecezjalny i zakonny razem	2490 76,2%	762 23,4%	3252 100%	1251 76,0%	396 24,0%	1647 100%
sami zakonnicy	925 85,6%	156 14,4%	1081 100%	410 85,2%	71 14,8%	481 100%
w tym benedyktyni	39 76,5%	12 23,5%	51 100%	28 70,0%	6 30,0%	34 100%

Z zestawienia wynika, że odsetek benedyktynów wywodzących się z miast był znacznie niższy od tego, jaki przypada na wszystkich zakonników. Jest on jeszcze bardziej niski, gdy idzie o samych prezbiterów. Rodzi się pytanie, kto to byli ci ludzie? Jaki był stan, z którego się wywodzili?

Jeśli idzie o pochodzenie stanowe benedyktynów, źródło nasze wprost nic nie mówi na ten temat. Pośrednio jednak możemy wnosić, że w większości osoby wywodzące się z miast, zwłaszcza stanowiących własność kościelną lub królewską, należały do stanu mieszczańskiego. Przemawia za tym duża liczba osób pochodzących z poszczególnych miast na przestrzeni 30 lat, a więc w ciągu jednego pokolenia. Weźmy dla przykładu Krzywiń, leżący w diecezji poznańskiej. Z tego miasta, które stanowiło własność omawianego zakonu, rekrutowało się najwięcej, bo 9 benedyktynów (w tym 6 prezbiterów), a nadto, o czym mówi nasze źródło, 10 osób należących do innych zakonów i 16 duchownych diecezjalnych¹¹. Dodajmy, że miasto to, jak i wiele innych w tym czasie miast w Wielkopolsce, prze-

¹¹ Zestawienia w kartotece autora uczynione w oparciu o Księgi święceń.

żywało swój rozkwit. Kwitł tu handel i rzemiosło¹². To samo można powiedzieć o Obornikach, mieście stanowiącym własność królewską. Wydało ono 4 benedyktyńców i 29 duchownych diecezjalnych oraz 7 zakonników innych zakonów¹³. Trudniej jest wydać sąd o pochodzeniu stanowym osób wywodzących się jedynie pojedynczo z miast, zwłaszcza będących własnością szlachecką. W pewnym stopniu, w oparciu o omawiane źródło, można mówić o pochodzeniu benedyktyńców ze stanu szlacheckiego. Przypomnijmy, że w trzech przypadkach skryba podał nie tylko miejscowości, z których się dane osoby wywodziły, ale także i ich nazwiska, których brzmienie wskazuje na fakt, iż utworzone zostały od tych miejscowości (Goślinowski z Gośliny, Kowieski z Kowieszy, Roźnowski z Roźnowa)¹⁴. Mamy tu do czynienia zapewne z synami właścicieli wymienionych miejscowości.

Na zakończenie zwróćmy jeszcze uwagę na przynależność wyświęconych benedyktyńców do opactw. Wymienione są trzy: w Lubinie, Mogilnie i w Sieciechowie. Główny tron należał jednak do opactwa w Lubinie, położonego w wielkopolskiej części diecezji poznańskiej. Z tegoż domu po święcenia do biskupów poznańskich w latach 1588-1619 udało się 51 zakonników (84⁰/₀). Osoby należące do tego opactwa w 75⁰/₀ pochodziły z diecezji poznańskiej. Dodajmy, że opactwo w Mogilnie leżało w granicach archidiecezji gnieźnieńskiej, a w Sieciechowie — w diecezji krakowskiej.

Tab. 7. Przynależność benedyktyńców do opactw według ksiąg święceń

Rodzinna diecezja	Opactwo					
	Lubin	Mogilno	Sieciechów	?	Razem	
poznańska	38	2	—	—	40	
gnieźnieńska	6	4	—	—	10	
krakowska	1	1	—	—	2	
łódzka	2	—	—	—	2	
chełmińska	—	—	—	1	1	
włocławska	1	—	—	—	1	
?	3	—	1	1	5	
Razem	liczby	51	7	1	2	61
	%	83,6	11,5	1,6	3,3	100

Reasumując, raz jeszcze należy podkreślić znaczenie ksiąg święceń jako źródła do badań nad klerem, w tym i benedyktyńców, zwłaszcza gdy chodzi o problem związany z pochodzeniem. Niniejszy artykuł, jakkolwiek udało się w nim ustalić niektóre fakty, nie rozstrzygnął wszystkich poruszonych problemów. Stać się to może dopiero poprzez wykorzystanie ksiąg święceń innych diecezji, zwłaszcza tych, w których znajdowały się opactwa benedyktyńskie.

¹² J. Topolski. *Procesy urbanizacyjne*. W: *Dzieje Wielkopolski*. T. 1. Warszawa 1971 s. 461-469; tenże. *Wielkopolska poprzez wieki*. Poznań 1973 s. 101-104; *Miasta polskie w Tysiącleciu*. T. 2. Wrocław 1967 s. 253.

¹³ *Miasta polskie w Tysiącleciu* s. 269.

¹⁴ Zob. przyp. 9.

Aneks: wypisy benedyktyków z poznańskich ksiąg święceń z lat 1588-1619 (skrót: m. — miasto, w. — wieś)

Lp.	Imię zakonne	Imię ojca	Nazwisko	Pochodzenie			Data święceń						
				miejsowość	diecezja	opactwo	nizsze	subdiakon	diakon	prezbiter			
1.	Adamus	Lucas	Kleniowski Wilkowski	m. Gostyń	Poznań	Lubiń	18.02.1595	25.02.1595	11.03.1595	20.05.1595			
2.	Adrianus	Joannes		Gniezno	Lubiń	17.03.1612	7.04.1612	21.04.1612	16.06.1612				
3.	Albertus	Joannes		m. Pszczew	Poznań	Lubiń	3.04.1593						
4.	Andreas	Jacobus			Poznań	Lubiń	21.09.1596						
5.	Andreas	Jacobus		m. Jeżów	Gniezno	Lubiń		21.12.1596	1.03.1597	29.12.1597			
6.	Augustinus	Lucas		m. Mogilno	Gniezno	Lubiń		23.03.1602	21.09.1602				
7.	Bartholomeus	Stanislaus		m. Krzywiń	Poznań	Lubiń	18.12.1610	7.04.1612	23.12.1613				
8.	Benedictus	Gregorius	m. Oborniki	Poznań	Lubiń	23.09.1595	23.12.1595	9.03.1596					
9.	Benedictus	Laurentius	w. Niegowe	Kraków	Mogilno	Lubiń	18.12.1599	22.12.1601	23.03.1602	20.12.1603			
10.	Benedictus	Matthias									Gniezno	Lubiń	4.06.1605
11.	Benedictus	Sebastianus									Poznań	Lubiń	23.03.1602
12.	Bernardus	Matthias	m. Kościan	Poznań	Lubiń	25.02.1600	18.03.1600	16.06.1601	21.09.1602				
13.	Bernardinus	Paulus	m. Wąbrzeźno							Chelmno	19.09.1609		
14.	Bonifactius	Franciscus	m. Trzemeszno	Gniezno	Lubiń	21.09.1602	22.02.1602	15.03.1603	24.05.1603				
15.	Christophorus	Albertus	Rosnowski (Świnka)	w. Roźnowo	Poznań	Lubiń	19.09.1592	20.12.1597	18.11.1599	26.02.1600			
16.	Christophorus	Joannes	Gorajewski	w. Zalenica	Poznań	Lubiń	16.06.1612	2.03.1613	20.09.1614				
17.	Franciscus	Joannes	Morowiec	m. Czempień	Poznań	Lubiń	17.04.1604		21.12.1607	31.05.1608			
18.	Hieronimus	Joannes	Clavinus		Lubiń	Lubiń		21.12.1607	31.05.1608				
19.	Ignatius		Piotrkowski Maurus Szucki	m. Śrem	Poznań	Lubiń	20.09.1614						
20.	Jacobus	Petrus		m. Ujście	Kraków	Lubiń	20.12.1603	17.04.1604		22.12.1607			
21.	Jacobus	Petrus		Lubiń	Lubiń				31.05.1608				
22.	Joannes	Paulus	m. Śródka	Poznań	Lubiń	31.05.1608	14.03.1609	13.06.1609	19.12.1609				
23.	Joannes	Valentinus								Lubiń	Lubiń	21.09.1596	21.12.1596
24.	Joannes	Venceslaus	w. Kołaczkowice	Poznań	Lubiń		19.09.1598						
25.	Joannes	Venceslaus	w. Wilamów	Gniezno	Mogilno			21.09.1591					
26.	Josephus	Joannes	m. Szamotuły	Poznań	Lubiń	18.12.1599	16.06.1601	22.12.1601	21.09.1602				
27.	Lucas	Matthias	m. Oborniki	Poznań	Lubiń	21.09.1602		21.12.1607	22.03.1608				
28.	Ludovicus	Gabriel	w. Zbiczno	Poznań	Lubiń		27.02.1616						
29.	Magnus	Petrus	m. Krzywiń	Poznań	Lubiń			21.12.1607					

Lp.	Imię zakonne	Imię ojca	Nazwisko	Pochodzenie			Data święceń			
				miejscowość	diecezja	opactwo	niższe	subdiakon	diakon	prezbiterat
30.	Martinus	Joannes		w. Bieliny	Poznań	Lubiń		1.03.1597	22.03.1597	
31.	Martinus	Joannes	Dąbrowski		Płock	Lubiń	18.12.1610	16.06.1612	24.05.1614	
32.	Martinus	Joannes	Kowieski	w. Kowiesz	Poznań	Lubiń	11.03.1595			26.02.1600
33.	Maurus	Sebastianus		m. Kleczew	Gniezno	Lubiń	21.09.1613	27.02.1616		
34.	Matthias	Andreas		m. Mogilno	Gniezno	Mogilno		4.06.1605		18.02.1606
35.	Matthias	Franciscus		m. Warszawa	Poznań	Mogilno	1.03.1608	22.03.1608	5.04.1608	31.05.1608
36.	Matthias	Jacobus	Zajączkowski							21.09.1602
37.	Matthias	Michael		m. Sarnowa	Poznań	Lubiń	18.12.1599	18.03.1600	16.06.1601	20.12.1603
38.	Mattheus	Petrus		w. Szczodrowo	Poznań	Lubiń	22.12.1590	21.02.1592		26.03.1594
39.	Maurus	Petrus		m. Krzywiń	Poznań	Lubiń	18.12.1599			
40.	Maurus	Sebastianus		m. Kleczew	Gniezno	Lubiń	21.09.1613			
41.	Melchior	Albertus		m. Czempień	Poznań	Lubiń	18.12.1599	25.02.1600	18.03.1600	22.12.1601
42.	Michael	Martinus	Marzec	m. Czempień	Poznań	Lubiń	18.12.1599	18.03.1600	16.06.1601	21.09.1602
43.	Nicolaus	Lucas		m. Gostyń	Poznań	Lubiń	9.03.1596	20.12.1597	14.02.1598	18.12.1599
44.	Paulus	Mattheus		w. Głuchowo	Poznań	Lubiń				21.09.1591
45.	Petrus	Joannes	Goślimowski	m. Murowana Goślina	Poznań	Lubiń	23.12.1595	21.09.1596	21.12.1596	1.03.1597
46.	Petrus	Andreas		m. Krzywiń	Poznań	Lubiń	22.12.1590	21.02.1592		26.03.1594
47.	Placidus	Simon		m. Krzywiń	Poznań	Lubiń		22.12.1607	31.05.1608	13.06.1609
48.	Sebastianus	Albertus		m. Oborniki	Poznań	Lubiń	18.12.1599			
49.	Stanislaus	Albertus		w. Swieniec	Poznań	Lubiń	3.04.1593	18.02.1595	11.03.1595	20.05.1595
50.	Stanislaus	Josephus		m. Lipno	Płock	Lubiń	18.12.1610	28.05.1611	17.12.1611	2.03.1613
51.	Stanislaus	Laurentius		m. Krzywiń	Poznań	Lubiń		22.12.1607	5.03.1610	27.03.1610
52.	Stanislaus	Paulus		m. Krzywiń	Poznań	Mogilno				25.03.1595
53.	Stephanus	Albertus	Blaskowski	m. Oborniki	Poznań	Lubiń		25.02.1600	22.12.1601	21.09.1602
54.	Theodor	Stanislaus		m. Szamotuły	Poznań	Lubiń	17.03.1612	21.04.1612	21.09.1613	20.09.1614
55.	Thomas	Blasius		m. Krzywiń	Poznań	Lubiń	23.09.1595	23.12.1595	9.03.1506	21.09.1596
56.	Thomas	Matthias		m. Krzywiń	Poznań	Lubiń	18.04.1609	19.12.1609	27.03.1610	28.05.1611
57.	Urbanus	Joannes		w. Gostyń	Poznań	Lubiń	21.12.1607	22.12.1607	31.05.1608	18.04.1609
58.	Urbanus	Joannes		m. Kościan	Poznań	Lubiń	21.12.1607	21.12.1607		22.09.1612
59.	Valentinus	Valentinus		m. Słupca	Gniezno	Mogilno	11.03.1606			
60.	Venceslaus	Petrus		m. Mogilno	Gniezno	Mogilno	22.03.1608			
61.	Victorinus	Joannes	Roslakowski		Poznań	Lubiń		27.03.1610	17.03.1612	